

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Tine (Danske Klassikere)

Citation: Bang, Herman: "Tine", i Bang, Herman: *Tine*, udg. af Marie Hvidt ; Villy Sørensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1986], s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang08val-shoot-idm139973026836096/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Tine

havde staaet sig godt. Men Kaptainerne vidste ikke, om man nøjere kendte Rapporten.

– Tre Døde, Hr. Kaptain, sagde Løvenhjem og holdt et Øjeblik op at spille.

Den gamle Major, der talte inderlig holstensk, sad i Sofaen og beklagede sig for Berg: hans to Døtre vilde nu ogsaa herover – til Ambulancen.

– Ok hvad *skal* Fruentimmer hier? Er det nogen Platz for Fruentimmer hier? blev Majoren bekymret ved – da de pludselig gennem hele Stuen hørte Tine sige med sin høje, glade Stemme nede ved Klaveret til Løvenhjem et:

– Nej Tak, Hr. Lieutenant – – saa de alle lo himmelhøjt, Tine ogsaa; Majoren gik bort fra Themaet »sine Døtre« og lagde Haanden over paa Bergs Knæ, der sad ved hans Side:

– Niedelich, niedelich, sagde han og fulgte med Øjnene Tine i det skinnende Forklæde – ligesom Berg, der ikke tog Øjnene fra hende.

Majoren brød op, og de andre fulgte. Der blev et Løb paa Trappen og en Støj oppe i Gæsteværelserne, Støvler blev slaet haardt af i hele Huset. Lieutenanterne i Havestuen kladskede som i Ferieglæde de flade Hænder mod Væggene, til Signaler – det var som alle Livsaander slap løs først nu, de kom af Klæderne igen og i de gode Senge, hvor de laa i rene Skjorter mellem Lærredslagener. Glad Staahej var der i alle Stuer, og i Seng krøb de i hver en Krog.

– – Hva', det gør godt i Lemmerne, skreg *de* fra Havestuen og slog i Væggen. Oppefra bankede de med Sablerne i Gulvet om Rø.

Tine regerede ude i Fædeburet: det var blevet hendes Kammer. Hun tog Madratten op af sin Seng; den kunde Skovrideren da i det mindste faa til Underlag paa sin Sofa.

Hun begyndte at rede op inde paa Skabsofaen under Kongerne – i Stuen sad kun den énarmede Baron med Korrespondenten. Baronen underholdt ham om sine Englændere. Den Enarmedes Englændere var to skindklædte og gravitetiske Gentlemen, som var paa Als for at »se paa Krigens«, og som Baronen foer om med ved Dag og ved Nat, paa Øen og i Skanserne, med Tungen ud af Halsen – ivrig som en Foreviser.

– Ja – kære Ven, sagde han, er det ikke rørende ... de siger: *vore* Tropper – de taler om: *vore* Saarede, som var det deres egne, kære Ven, deres egne *Landsmænd* – ja – det er rørende ...